

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR
PUBLICE A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 134

din 20.07.2006

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L., din localitatea, comuna, județul Suceava, înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din
11.10.2002 și reînregistrată sub nr. din 13.06.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr. /07.06.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. /13.06.2006, asupra rezoluției din data de 27.04.2004 emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale a administratorului societății SRL, solicitând soluționarea pe fond a contestației.

Constatând că motivul pentru care a fost suspendată soluționarea contestației depuse de S.C. S.R.L. a încetat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să soluționeze pe fond contestația.

Societatea contestă măsurile stabilite prin procesul-verbal nr. încheiat la data de 23.08.2002 de inspectorii vamali din cadrul Serviciului supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale al Direcției regionale vamale interjudețene Iași, privind **suma delei**, reprezentând:

-lei taxe vamale;
-lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prin Decizia nr. /11.10.2002, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. S.R.L.** din localitatea, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile art. 10 din O.U.G. nr. 13/2001.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul Individual de Avocatură, în baza împuternicirii avocaționale din 28.08.2002, depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că S.C. S.R.L. a convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 179 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. din localitatea, contestă măsurile stabilite prin procesul verbal nr./23.08.2002, întocmit de Serviciul supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale al Direcției regionale vamale interjudețene Iași, privind suma delei reprezentând taxe vamale, taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acestora.

Prin contestația formulată, societatea face următoarele precizări:

- la data de 30.04.2001, în baza facturii externe seria A nr. din 24.04.2001, emisă de către firma „.....” din Turcia, a depus declarația vamală nr. I pentru 564 bucăți covoare în valoare deD.M. și 1.200 bucăți pături din fibre sintetice în valoare deD.M., pentru care au fost achitate drepturi vamale de import în sumă delei;

- la data de 15.05.2001, în baza facturii externe seria A, nr./11.05.2001, emisă de aceeași firmă din Turcia, s-a depus declarația vamală de import nr. I pentru 1.478 lei bucăți covoare sintetice în valoareD.M., 1.200 bucăți pături din fibre sintetice în valoare deD.M. bucăți seturi de pat în valoare deD.M. pentru care au fost achitate drepturi vamale de import în sumă delei;

- prin adresa nr.din 14.08.2002 a Direcției Generale a Vămirilor București – Direcția supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale s-au transmis fotocopii ale declarațiilor vamale de export și ale facturilor care au stat la baza acestor exporturi, constatându-se diferențe valorice între facturile depuse cu ocazia exportului și facturile depuse cu ocazia importului, motiv pentru care organele vamale au considerat că drepturile vamale au fost diminuate și că societatea este obligată la plata unor diferențe de drepturi vamale.

Societatea contestatoare susține că datoria vamală suplimentară a fost stabilită în mod eronat în sarcina societății, invocând în susținerea cauzei prevederile art. 76 și 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal, art. 40 și 45 din H.G nr. 1114/2001 privind Regulamentul de aplicare a Codului vamal.

Contestatoarea susține că declarațiile vamale privind cele două importuri au fost făcute în baza facturilor emise de firma „.....” din Turcia în original, facturi care erau însoțite de declarațiile vamale de export de la autoritatea vamală din Turcia și certificatele de origine Euro 1.

Societatea contestatoare arată că în conformitate cu art. 109 pct. 2 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal „pentru mărfurile primite de persoanele juridice, care nu fac obiectul unor tranzacții comerciale, valoarea în vamă o constituie valoarea înscrisă în documentele primite de la expeditorul extern și în declarația pentru valoarea în vamă de persoana juridică destinatară” și ca atare societatea nu putea declara o altă valoare decât cea înscrisă în documentele primite de la expeditorul extern, depuse în original la autoritatea vamală.

Contestatoarea menționează că orice înscris provenind de la o persoană fizică, juridică sau de la o instituție este perfect valabil până la înscrierea în fals iar dacă se consideră că documentele provenind ulterior de la autoritățile vamale din

Turcia sunt corecte, rezultă că inspectorii vamali au concluzionat că actele însoțitoare ale celor două importuri sunt false.

Societatea contestatoare susține că acest lucru constituie o gravă eroare întrucât nu înțelege după ce criterii s-a stabilit că documentele transmise ulterior ar fi cele valabile și nu cele care au fost prezentate la Vama Suceava și că acest lucru nu poate fi stabilit decât în urma unor cercetări pe baza cărora organele de urmărire penală să constate dacă în cauză au fost sau nu săvârșite infracțiunile de înșelăciune și fals.

Petenta menționează că a fost de bună credință iar declarația vamală are la bază actele în original transmise din Turcia și că valorile înscrise pe cele două facturi provenind de la firma „.....” sunt reale, lucru care se poate constata făcând comparație cu alte facturi privind același gen de marfă.

De asemenea, contestatoarea susține că, așa după cum rezultă din dispozițiile de plată a contravalorii mărfurilor importate, a achitat într-un termen relativ scurt sumele înscrise pe facturi și nu sume mai mari. Dacă documentele transmise ulterior prin Direcția Generală a Vămilelor București ar fi fost reale, în evidențele societății ar trebui să apară o plată a diferențelor valorice de pe acele facturi, fapt care nu s-a întâmplat, ceea ce demonstrează că nu s-a știut și nici nu s-a adus la cunoștința societății că valoarea mărfurilor ar fi fost alta decât cea înscrisă în documentele care au însoțit marfa.

II. Direcția Regională Vamală Interjudețeană Iași – Serviciul supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale, prin procesul verbal nr./23.08.2002, a stabilit că S.C. S.R.L. datorează bugetului de stat suma delei reprezentând:lei taxe vamale,lei taxa pe valoarea adăugată șilei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

În baza regulamentului vamal aprobat prin H.G. nr. 1114/2001 și a H.G. nr. 170/1997 precum și a adresei nr./14.08.2002, emisă de Direcția Generală a Vămilelor București și înregistrată la Direcția Regională Vamală Interjudețeană Iași sub nr./16.08.2002, s-a procedat la verificarea documentară a operațiunilor de import nr. I/30.4.2001 și nr. I/15.05.2001, derulate prin Biroul Vamal de Control și Vămuire la Interior Suceava de către S.C. S.R.L., constatându-se următoarele:

- la data de 30.04.2001, în baza facturii externe seria A nr./24.04.2001, emisă de firma „.....” din Turcia, S.C. S.R.L. a depus declarație vamală de import nr. I pentru 1.564 buc. covoare confecționate mecanic din materiale textile sintetice și 1.200 buc. pături din fibre sintetice în valoare totală deDM pentru care au fost achitate taxe vamale în valoare de lei și TVA în valoare delei;

- la data de 15.05.2001, în baza facturii externe seria A nr./11.05.2001, emisă de către firma „.....” din Turcia, S.C. S.R.L. a depus declarația vamală de import nr. I pentru 1.478 buc. covoare confecționate mecanic din materiale textile sintetice, 1.200 buc. pături din fibre sintetice și 1.000 buc. seturi de pat din fibre sintetice în valoare totală deDM, pentru care au fost achitate taxe vamale în sumă delei și TVA în sumă delei.

Organele vamale consemnează referitor la declarațiile vamale menționate mai sus că, prin adresa nr./14.08.2002 Direcția Generală a Vămilelor București – Direcția supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale a remis fotocopii după declarațiile vamale de export și facturile care au stat la baza acestor exporturi.

Prin compararea datelor cuprinse în facturile depuse cu ocazia importului și cele depuse cu ocazia exportului s-a constatat că valoarea mărfurilor înscrise în facturi și declarate cu ocazia importului este mai mică decât valoarea mărfurilor înscrise în facturi și declarate cu ocazia exportului, astfel:

- declarația vamală de import nr. I/30.04.2001 a fost emisă în baza facturii externe seria A nr./24.04.2001, în valoare deD.M., reprezentând o valoare în vamă delei, la un curs valabil la data importului 1 D.M. = 1,2891 lei, iar operațiunea de export din Turcia s-a efectuat în baza facturii seria A nr./24.04.2001, în valoare delire turcești reprezentând o valoare în vamă delei, la un curs de schimb valabil la data importului de 1000 LT = 0,0023 lei;

- declarația vamală de import nr. I/15.05.2001 a fost emisă în baza facturii externe seria A nr./11.05.2001 în valoare deD.M., reprezentând o valoare în vamă delei, la un curs valabil la data importului 1 D.M. = 1,2879 lei, iar operațiunea de export din Turcia s-a efectuat în baza facturii seria A nr./11.05.2001, în valoare delire turcești reprezentând o valoare în vamă delei, la un curs de schimb valabil la data importului de 1000 LT = 0,0025 lei;

Inspectorii vamali menționează că această situație a condus la stabilirea unor valori în vamă mai mici și implicit la plata unor drepturi vamale diminuate, motiv pentru care organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale stabilind în sarcina contestatoarei un debit suplimentar în sumă totală delei reprezentândlei taxe vamale șilei taxa pe valoarea adăugată.

Drepturile vamale suplimentare au fost stabilite în baza prevederilor art. 76, 78, 141 și 148 din Codul Vamal al României aprobat prin Legea nr. 141/1997 și ale art. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin H.G. nr. 626/1997.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei s-au calculat majorări de întârziere în sumă delei, în baza prevederilor art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată delei, reprezentândlei taxe vamale șilei taxa pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă S.C. S.R.L. datorează drepturile vamale aferente diferenței de valoare a bunurilor importate nedeclarată la data importului.

În fapt, la data de 30.04.2001, în baza facturii externe seria A nr./24.04.2001, emisă de firma „.....” din Turcia, S.C. S.R.L. a depus

declarație vamală de import nr. I pentru 1.564 buc. covoare confecționate mecanic din materiale textile sintetice și 1.200 buc. pături din fibre sintetice în valoare totală deDM, pentru care au fost achitate taxe vamale în valoare de lei și TVA în valoare delei;

De asemenea, la data de 15.05.2001, în baza facturii externe seria A nr./11.05.2001, emisă de către firma „.....” din Turcia, S.C. S.R.L. a depus declarația vamală de import nr. I pentru 1.478 buc. covoare confecționate mecanic din materiale textile sintetice, 1.200 buc. pături din fibre sintetice și 1.000 buc. seturi de pat din fibre sintetice în valoare totală deDM, pentru care au fost achitate taxe vamale în sumă delei și TVA în sumă delei.

Ulterior, organele vamale au obținut de la autoritățile vamale turce fotocopii după declarațiile vamale de export și facturile care au stat la baza acestor exporturi.

Prin compararea datelor cuprinse în facturile depuse cu ocazia importului și cele depuse cu ocazia exportului s-a constatat că valoarea mărfurilor înscrise în facturi și declarate cu ocazia importului este mai mică decât valoarea mărfurilor înscrise în facturi și declarate cu ocazia exportului, ceea ce a condus la stabilirea unor valori în vamă mai mici și implicit la plata unor drepturi vamale diminuate, motiv pentru care organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor vamale stabilind în sarcina contestatoarei un debit suplimentar în sumă totală delei reprezentândlei taxe vamale șilei taxa pe valoarea adăugată.

Drepturile vamale suplimentare au fost stabilite în baza prevederilor art. 76, 78, 141 și 148 din Codul Vamal al României aprobat prin Legea nr. 141/1997 și ale art. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin H.G. nr. 626/1997.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei s-au calculat majorări de întârziere în sumă delei, în baza prevederilor art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare.

În drept, în speță sunt aplicabile:

- prevederile art. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 626/1997 unde se precizează:

ART. 40

„Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentanții acestora are valoarea unei declarații pe proprie răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;**
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;”**

- art. 76 și 78 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, unde se stipulează :

ART. 76

„Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.”

ART. 78

„(1) Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.”

Conform art. 141 și 148 din legea nr. 141/1997 **„datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale”** iar **„cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.”**

Din textele de lege citate mai sus se reține că, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale și se stabilește în baza declarației pentru valoarea în vamă pe care importatorul este obligat să o depună la biroul vamal și care trebuie să fie însoțită de facturi sau alte documente de plată a mărfii.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a efectuat două operațiuni de import, după cum urmează:

- la data de 30.04.2001, în baza facturii externe seria A nr./24.04.2001, a depus declarație vamală de import nr. I în valoare delei (.....DM);

- la data de 15.05.2001, în baza facturii externe seria A nr./11.05.2001, a depus declarația vamală de import nr. I în valoare totală delei (.....DM).

De asemenea, din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv copiile facturilor transmise de autoritățile turce, rezultă că operațiunile de export din Turcia au fost efectuate în baza facturii externe seria A nr./24.04.2001 în valoare delei (.....lire turcești) și a facturii externe seria A nr./11.05.2001 în valoare delei (..... lire turcești).

Din analiza documentelor care au stat la baza importului și a celor care au stat la baza exportului rezultă că există neconcordanțe cu privire la seria facturilor și valoarea în vamă, respectiv, valoarea în vamă a mărfurilor declarată cu ocazia importului este mai mică decât cea declarată cu ocazia exportului.

De asemenea, din Rezoluția nr.emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava, rezultă că există neconcordanțe între documentele depuse cu ocazia importului și cele depuse cu ocazia exportului în ceea ce privește seria facturilor și valoarea în vamă a bunurilor.

Din cele prezentate mai sus rezultă că petenta a depus la data importului declarația vamală și documentele însoțitoare conținând date eronate ceea ce constituie contravenție conform art. 386 din H.G. nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, care prevede:

ART. 386

„Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 700.000 lei la 1.000.000 lei următoarele fapte:

k) depunerea declarației vamale sau a documentelor însoțitoare conținând date eronate privind valoarea în vamă, felul, cantitatea sau originea bunurilor;”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că la data importului, petenta a declarat și a depus documente cu o valoare a mărfurilor mai mică decât cea înscrisă în documentele depuse cu ocazia exportului, ceea ce a dus la stabilirea unor drepturi vamale mai mici, motiv pentru care se consideră că, organele vamale în mod legal au procedat la recuperarea drepturilor vamale aferente diferenței dintre valoarea bunurilor declarată cu ocazia importului și valoarea declarată cu ocazia exportului.

Având în vedere prevederile legale în vigoare și faptul că petenta a depus documentele de import conținând date eronate, se reține că organele vamale în mod legal au stabilit în sarcina societății SRL o datorie vamală în sumă delei, drept pentru care contestația pentru acest capăt de cerere se va respinge **ca neîntemeiată**.

2. Referitor la suma delei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, stabilită suplimentar de către inspectorii din cadrul Direcției Regionale Vamale Iași.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată, stabilită prin procesul verbal de control nr./23.08.2002, majorări de întârziere în sumă totală delei, în baza prevederilor art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile :

- art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare modificată prin O.G. nr. 26/2001, în vigoare până la data de 31.12.2002, care stipulează:

„ART. 13

Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.[...]

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.”

Față de prevederile legale citate, se constată că majorările de întârziere în sumă totală delei au fost stabilite în mod legal de către autoritățile vamale, aceasta reprezentând o măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept *„accessorium sequitur principale”*, motiv pentru care urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 76, 78, 141 și 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 40 și 386 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr. 626/1997, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare modificată prin O.G. nr. 26/2001, coroborate cu art. 186 din Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE:

- **respingerea** contestației formulate de **S.C. S.R.L.** din localitatea, comuna, împotriva procesului verbal de control nr./23.08.2002, întocmit de Direcția Regională Vamală Iași, **privind suma delei**, reprezentând:lei taxe vamale, lei taxa pe valoarea adăugată,lei majorări aferente taxei pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.